

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-05-87/1-T

Datum: 19. maj 2009.

Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM II

U sastavu: sudija Kevin Parker, predsedavajući
sudija Christoph Flügge
sudija Melville Baird

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 19. maja 2009.

TUŽILAC

protiv

VLASTIMIRA ĐORĐEVIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTEVU VLASTIMIRA ĐORĐEVIĆA DA SE ODBIJE
PRIHVATANJE DOKUMENATA TUŽILAŠTVA MFI P757, MFI P756 I MFI P738**

Tužilaštvo:

g. Chester Stamp
gđa Daniela Kravetz
g. Matthias Neuner

Branioци optuženog:

g. Dragoljub Đorđević
g. Veljko Đurđić

1. Ova odluka Pretresnog veća II (dalje u tekstu: Veće) Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) tiče se zahteva koji je Vlastimir Đorđević podneo usmeno na sednici od 5. maja 2009. godine, kad je izneo prigovor na to da se u spis uvrste tri dokumenta koje je tužilaštvo predložilo da uvede putem svedoka Fredericka Abrahamsa (dalje u tekstu: svedok ili g. Abrahams). Tužilaštvo se tom zahtevu usprotivilo. Veće je saslušalo usmene argumente strana u postupku.¹ Tokom svedočenja g. Abrahamsa, dotični dokumenti označeni su radi identifikacije (dalje u tekstu: MFI). Pretresno veće sada donosi odluku o tome.

I. ARGUMENTI

2. Što se tiče dokumenta MFI P757, izveštaja organizacije *Human Rights Watch* pod naslovom *Kosovo: Rape as a Weapon of Ethnic Cleansing (Kosovo: silovanje kao sredstvo etničkog čišćenja)*, objavljenog marta 2000. godine, Vlastimir Đorđević tvrdi da taj dokument ne treba prihvatiti zato što je on irelevantan, budući da je objavljen posle perioda na koji se optužnica odnosi, što bi značilo da se njime ne može dokazati da su srpske ili jugoslovenske vlasti bile obaveštene o zločinima.² Tužilaštvo odgovara da taj dokument i ne namerava da upotrebi u tu svrhu, već da njime želi da dokaže svedokovo znanje o zločinima seksualne prirode počinjenim na Kosovu u relevantnom periodu.³

3. Vlastimir Đorđević ima prigovor i na dokumente MFI P756, izveštaj organizacije *Human Rights Watch* pod naslovom *Under Orders: War Crimes in Kosovo (Po naredjenju: ratni zločini na Kosovu)*, objavljen oktobra 2001. godine, i MFI P738, koji čine tri izjave ovog svedoka na osnovu pravila 92bis, date 30. maja 2002, 24. januara 2002. i 11. marta 1999. godine. Đorđević tvrdi da ti dokumenti počivaju na dokazima iz druge ruke ili na neidentifikovanim izvorima i da su nepouzdana.⁴ On navodi i da je u tim dokumentima dat pristrasan ili nepotpun prikaz, s obzirom na to da je svedok saradivao s Tužilaštvom i da je

---

¹ *Tužilac protiv Vlastimira Đorđevića*, predmet br. IT-05-87/1-T, sednica od 5. maja 2009. godine, transkript (dalje u tekstu: T) 3918–3930.

² T. 3918.

³ T. 3928.

⁴ T. 3921, 3924.

nakratko bio zaposlen u Tužilaštvu.⁵ Osim toga, on tvrdi da su svedokove izjave o političkom i istorijskom kontekstu sukoba na Kosovu neadekvatne, pošto je on svedok o činjenicama, a nije veštak.⁶ Tužilaštvo odgovara da namerava da podnese samo one delove izveštaja *Po naređenju* za koje je svedok lično obavljao istraživanja i koji počivaju na razgovorima koje je on lično vodio.⁷ Tužilaštvo ukazuje i na to da se dokazi iz druge ruke mogu prihvatiti ako imaju dokaznu vrednost i ako Veće može ispravno da proceni njihovu težinu.⁸

II. PRAVO

4. Na osnovu pravila 89(C) Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik), svaki dokaz koji je relevantan i ima dokaznu vrednost može biti prihvaćen. Žalbeno veće je zaključilo da se na osnovu pravila 89(C) mogu prihvatiti i sažeci i izveštaji koje su sačinile i strane koje ne učestvuju u postupku (osim ako su u pitanju pismene izjave potencijalnih svedoka o činjenicama, sačinjene za potrebe pravnog postupka).⁹ Međutim, pošto počivaju na dokazima iz druge ruke, ti dokumenti moraju sadržati dovoljno pokazatelja pouzdanosti da bi bili prihvatljivi.¹⁰

III. DISKUSIJA

5. U ovom slučaju, Veće je spremno da prihvati dokumente zasnovane na razgovorima koje je g. Abrahams lično vodio s ljudima o uopštenoj situaciji, pošto smatra da sadrže dovoljno pokazatelja pouzdanosti. Pošto je Abrahams bio na raspolaganju za unakrsno ispitivanje o razgovorima koje je vodio, Veće smatra da, načelno uzev, ima dovoljno osnova za procenu tačnosti i pouzdanosti opšteg stava u izjavama ljudi s kojima su obavljani razgovori. Veće smatra i da se ono što se pominje kao svedokov prikaz političkog i istorijskog

---

⁵ T. 3922, 3925.

⁶ T. 3918, 3921–3923, 3925.

⁷ T. 3929.

⁸ T. 3929.

⁹ Vidi *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-AR73.2, Odluka o prihvatljivosti dokaznog materijala jednog istražitelja optužbe, 30. septembar 2002. godine (dalje u tekstu: Odluka Žalbenog veća u predmetu *Milošević*), par. 18(3). Vidi i *ibid.*, par. 23; *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka o dokazima ponuđenim preko Sandre Mitchell i Fredericka Abrahamsa, 1. septembar 2006. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Milutinović i drugi*), par. 16 i 19.

¹⁰ Odluka Žalbenog veća u predmetu *Milošević*, par. 14, 18(2), 21–23. Vidi i *Tužilac protiv Darija Kordića i Marija Čerkeza*, predmet br. IT-95-14/2-AR73.5, Odluka po Žalbi u vezi s izjavom preminulog svjedoka, 21. jul 2000. godine, par. 24.

konteksta sukoba nalazi u javnoj sferi; ako odbrana smatra da je svedok selektivno izneo podatke, o tome se može raspravljati tokom unakrsnog ispitivanja, kao što je i učinjeno.

A. MFI P757

6. Dokument MFI P757 je izveštaj organizacije *Human Rights Watch* pod naslovom *Kosovo: silovanje kao sredstvo etničkog čišćenja*, zasnovan na razgovorima sa žrtvama seksualnog nasilja i objavljen marta 2000. godine.

7. Iako ovaj izveštaj ima *prima facie* dokaznu vrednost, Veće smatra da ne može da proceni pouzdanost činjeničnih tvrdnji iznetih u njemu. Veće uzima u obzir to da g. Abrahams nije lično vodio razgovore s osobama čije izjave predstavljaju osnov ovog izveštaja. On je prilikom sastavljanja izveštaja bio konsultant, tekstopisac i priređivač.¹¹ Imena osoba s kojima su obavljeni razgovori nisu navedena, i one su i dalje anonimne.¹² Veće smatra da dokument MFI P757 ne treba uvrstiti u spis.

B. MFI P756

8. Dokument MFI P756 je izveštaj organizacije *Human Rights Watch* pod naslovom *Po naređenju: ratni zločini na Kosovu*, objavljen oktobra 2001. godine.

9. Veće napominje da tužilaštvo u ovom slučaju ne predlaže da se prihvati čitav izveštaj, već samo oni njegovi delovi koje je svedok lično sačinio, kod kojih je on lično obavio istragu i koji se tiču razgovora koje je on lično vodio.¹³ Ti delovi tiču se događaja u opštini Đakovica/Gjakovë i izvesnih događaja u opštini Peć/Pejë. S obzirom na to, Veće se uverilo u to da dotični delovi izveštaja *Po naređenju* sadrže dovoljno pokazatelja pouzdanosti. Veće smatra da to što je g. Abraham nakratko bio zaposlen u tužilaštvu kao istražitelj-analitičar, i to u periodu između pisanja i objavljivanja izveštaja *Po naređenju*, ne menja ovaj zaključak ili prirodu izveštaja¹⁴ niti nužno ukazuje na to da se zbog toga može izvući zaključak o pristrasnosti. Zato će ti delovi izveštaja biti prihvaćeni.

---

¹¹ T. 3989–3990.

¹² Vidi *Odluku u predmetu Milutinović i drugi*, par. 21.

¹³ T. 3929.

¹⁴ Vidi *Odluku u predmetu Milutinović i drugi*, par. 17.

C. MFI P738

10. Dokument MFI P738 čine tri izjave na osnovu pravila 92bis koje je ovaj svedok dao 30. maja 2002, 24. januara 2002. i 11. marta 1999. godine.

11. Oni delovi izjava u kojima se rezimiraju izveštaji ili delovi izveštaja koji su odbijeni ovom odlukom neće biti prihvaćeni: to su str. 16 izjave od 24. januara 2002. godine (K0225284, gde se govori o izveštaju *Kosovo: silovanje kao sredstvo*) i str. 16–18 izjave od 24. januara 2002. godine (K00225284–K0225286, gde se govori o opštim zaključcima izveštaja *Po naređenju*). Neki delovi u kojima se rezimiraju dokazi koji se odnose na pitanje obaveštenosti ne moraju se prihvatiti pošto su dokumenti ili izveštaji na kojima su oni zasnovani već prihvaćeni u posebnoj proceduri. Uprkos tome, Veće smatra da nema razloga da se oni izuzmu.¹⁵ Veće se uverilo u to da se ostatak izjava može prihvatiti, pošto zaključci u njima počivaju ili na istraživanju koje je svedok obavio lično ili na informacijama iz javne sfere i pošto se na osnovu njih može steći predstava o onom što svedok zna o političkom kontekstu u periodu na koji se odnosi Optužnica. U spis treba uvrstiti i str. 6 izjave od 11. marta 1999. godine (K0225293), koja nedostaje. Što se tiče prigovora da je g. Abraham pristrasan zato što ima veze s Tužilaštvom, o tome se može raspravljati tokom unakrsnog ispitivanja, kao što je i učinjeno. Pretresno veće o tome može da prosudi kad bude procenjivalo svedokovu verodostojnost.

IV. DISPOZITIV

Iz tih razloga, i na osnovu pravila 54 i 89 Pravilnika, Pretresno veće donosi sledeću **ODLUKU**:

- (1) Dokument MFI P757, *Kosovo: silovanje kao sredstvo etničkog čišćenja*, neće biti prihvaćen.
- (2) Predloženi odlomci dokumenta MFI P756, *Po naređenju: ratni zločini na Kosovu* (broj na osnovu pravila 65ter 00348.01), biće prihvaćeni.

---

¹⁵ Upor. *ibid.*, par. 30.

- (3) Predložene izjave MFI P738 delimično se prihvataju: izuzimajući str. 16–18 izjave od 24. januara 2002. godine (K00225284–K0225286).

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je merodavan engleski tekst.

Dana 19. maja 2009. godine
U Hagu,
Holandija

/potpis na originalu/
sudija Kevin Parker,
predsedavajući

[pečat Međunarodnog suda]